บทที่ 3

ละครยุคกลาง (Medieval Drama)

เมื่อได้ทราบถึงประวัติความเป็นมา และลักษณะของละครกรีกและโรมัน ซึ่งเป็นต้น กำเนิดของละครตะวันตกแล้ว ในบทนี้ นักศึกษาจะได้ศึกษาถึงลักษณะ และวิวัฒนาการของ ละครอังกฤษ ในยุคกลาง (Middle Ages) ซึ่งมีกำเนิดมาจากศาสนา เช่นเดียวกับละครกรีก ต่างกันแต่ว่า ในศตวรรษที่ 10 ศาสนาคริสต์ได้นำละครเข้ามาใช้ในพิธีทางศาสนา เพื่อเป็น ประโยชน์ในการสอนศาสนา ซึ่งได้กลายเป็นการฟื้นฟูละครโดยมิได้ตั้งใจ ทั้งๆ ที่แต่เดิม ศาสนจักรเป็นผู้ต่อต้าน และขัดขวางการแสดงละครมาโดยตลอด

สาระสำคัญ

- 1. ศาสนาคริสต์ นำละครเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา โดยมุ่งหมาย ให้เป็นเครื่องสื่อความหมายของคัมภีร์ไบเบิล แต่ละครกลับได้รับความนิยมมาก จนต้องแยก แสดงเป็นเอกเทศจากพิธีทางศาสนา
- 2. ละครยุคกลาง แบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ คือ มิสตรี เพลย์ (Mystery Play) มีราเคิล เพลย์ (Miracle Play) มอราลิตี เพลย์ (Marality Play) ซึ่งมีลักษณะ และวิธีการแสดง แตกต่างกัน นอกจากนี้ ยังมีการแสดงประเภทอื่น ๆ อีก 3 ประเภท ซึ่งมีความสำคัญรอง ลงไป
- 3. บทละครยุคกลาง ที่ยกมาศึกษาเพื่อวิเคราะห์ คือละคร มิสตรี เพลย์ เรื่อง THE FLOOD เนื่องจากละครประเภทนี้เป็นละครที่ได้รับความนิยมสูงในยุคกลาง

จุดประสงค์

หลังจากศึกษาบทที่ 3 จบแล้ว นักศึกษาสามารถ

- 1. บอกที่มาของละครยุคกลางได้
- 2. จำแนกประเภทของละครยุคกลางได้
- อธิบายรายละเอียด และยกตัวอย่างละครแต่ละประเภทได้
- 4. วิเคราะห์ วิจารณ์ บทละครยุคกลางที่ยกมาศึกษาได้ ตามที่กำหนดให้

ที่มาของละครยุคกลาง

ในช่วงปี ค.ศ. 500-1450 ในทางประวัติศาสตร์ เรียกว่า ยุคกลาง (Middle Ages) หรือ ยุคมืด (Dark Ages) อันได้แก่ ยุคที่ประเทศในยุโรป และอังกฤษมีการปกครองระบอบศักดินา (Feudalism) ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาธอลิคมีอิทธิพลอย่างมากทั้งทางด้านการเมืองและสังคม ดังนั้นในช่วงศตวรรษที่ 6 ถึงศตวรรษที่ 10 จึงมีการขัดขวางการแสดงละคร และการเข้าชม ละคร เพราะถือกันว่าผิดศีลธรรม แต่กระนั้นก็ยังมีการฝ่าฝืนกันอยู่เนือง ๆ ละครมิอาจจะมี วิวัฒนาการได้อย่างเปิดเผย จนกระทั่งในศตวรรษที่ 10 ศาสนาคริสต์ได้นำเอาละครมาเป็น เครื่องมือในการสอนศาสนา จึงเปรียบเสมือนเป็นการฟื้นฟูการละคร โดยมิได้ตั้งใจ

จุดประสงค์ของการนำละครเข้ามาเป็นส่วนประกอบในพิธีกรรมทางศาสนา เนื่อง จากประชาชนที่ไปวัด ไม่สามารถเข้าใจภาษาในคัมภีร์ไบเบิล (Bible) ได้เนื่องจากใช้ภาษา ลาติน ดังนั้นเพื่อให้เข้าใจเรื่องราวในพระคัมภีร์ได้ง่ายขึ้น จึงมีการแสดงละครประกอบโดย บาทหลวงเป็นผู้แสดง

ละครที่แสดงในวัด

พิธีทางศาสนาพิธีแรกที่ละครเข้ามามีบทบาท ก็คือ พิธีที่กระทำในวันอีสเตอร์ (Easter) ซึ่งเป็นวันที่พระเยซู (Jesus) ฟื้นคืนชีพหลังจากถูกตรึงกางเขนได้ 3 วัน บทละครที่นับได้ว่า เก่าแก่ที่สุด ก็คือ เควม ควอริทิส (Quem Quaeritis) ซึ่งเป็นบทเพลง โทรป (Trope) ที่ใช้แทรก ในพิธีกรรมทางศาสนา

โทรปบทนี้ เป็นเรื่องราวของผู้หญิง 3 คน ชื่อ เมรี่ (Mary) ทั้งหมดซึ่งหนึ่งในจำนวน นั้นคือมารดาของพระเยซู ในขณะที่หญิงทั้ง 3 เดินทางไปยังหลุมศพของพระเยซู เพื่อสักการะ บูชา ได้พบกับเทวดา และมีบทสนทนาระหว่าง เมรี่ทั้ง 3 กับ เทวดาเหล่านั้น ซึ่งมีใจความว่า เทวดาถามเมรี่ทั้ง 3 ว่า มาหาใคร นางตอบว่า มาหาพระเยซูแห่งเมืองนาซาเรธผู้ถูกตรึงกางเขน เทวดาบอกว่า พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี่ พระองค์ฟื้นคืนชีพแล้วตามที่ทรงทำนายไว้ จงไปประกาศ ให้คนทั้งหลายรู้

Quem Quaeritis (Brockett, 1964, p.95)

Angels

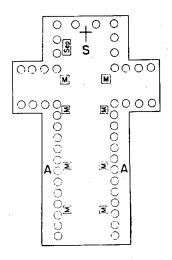
: Whom seek ye in the tomb, O Christians?

The three Marys: Jesus of Nagareth, the Crucified O Heavenly Beings.

Angels

: He's not here, he is risen as he foretold. Go and announce that he is risen from the tomb.

โทรปบางบทอาจจะมีการกำหนดการเคลื่อนใหวของตัวละคร (Direction) ซึ่งถือว่า เป็นก้าวแรกของวิวัฒนาการละครยุคกลาง บริเวณที่ใช้ในการแสดงละครจะอยู่ในช่องทาง เดินส่วนกลางของโบสถ์ ที่มีลักษณะยาวไปตลอดตัวโบสถ์ และจะใช้สิ่งสมมติที่เรียกว่าแมนชัน (Mansion) ซึ่งแปลว่าบ้าน หรือที่อยู่ เป็นเครื่องบ่งบอกสถานที่ต่าง ๆ พอเป็นสังเขป เช่น บัลลังก์ หมายถึง พระราชวัง เป็นต้น บาทหลวงจะเคลื่อนที่จากแมนชันหนึ่งไปยังอีกแมนชัน หนึ่งตามที่เนื้อเรื่องกำหนด โดยที่แมนชันทั้งหมดจะปรากฏอยู่พร้อมกันตลอดระยะเวลาแสดง

- A = AISLES ช่องทางเดินในโบสถ์
- M = MANSION สถานที่สมมติสำหรับแสดงละคร
- S = SANCTUARY สถานที่ตั้งแท่นบูชาซึ่งมีไม้กางเขนประดิษฐานอยู่
- SEP = SEPULCHRE สถานที่สมมติเป็นหลุมฝังศพของพระเยชู

ภาพที่ 8 แผนผังโบสถ์ สถานที่แสดงละครยุคกลาง

ละครเกี่ยวกับศาสนาและศีลธรรม

ระหว่างปี ค.ศ. 900-1250 ละครเล่นอยู่ในโบสถ์ จนกระทั่งช่วงครึ่งหลังของศตวรรษ ที่ 13 ละครจึงได้ขยายตัวออกมาแสดงนอกวัด เนื่องจากสถานที่กับแคบและการแสดงเริ่ม ขยายตัวมากจนรบกวนพิธีกรรมทางศาสนา ละครจึงเริ่มออกมาแสดงกลางแจ้งและได้รับ ความนิยมมาก ละครสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. มิสตรี เพลย์ (Mystery Play) เป็นรูปแบบหลักของละครยุคกลาง คำ mystery มา

จากคำภาษาฝรั่งเศส mystere ซึ่งแปลว่า สมาคมการค้า (trade guild) เนื่องจากสมาคมการค้า เป็นผู้จัดการแสดงละครในเทศกาล คอร์บัส คริสตี (Corpus Christi) ซึ่งมีในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนมิถุนายน เป็นระยะที่มีอากาศดี และเวลากลางวันยาวนานมาก

ละครประเภทนี้ แสดงอย่างแพร่หลายในยุโรปและอังกฤษ โดยผู้มีอาชีพเดียวกันตั้ง เป็นสมาคมขึ้น และสนับสนุนการแสดง ตัวอย่างเช่น สมาคมผู้ขายขนมปัง สมาคมช่างทำ รองเท้า ฯลฯ จะจัดแสดงละครคนละเรื่องเพื่อเข้าร่วมแสดงในเทศกาล คอร์บัส คริสตี

เรื่องราวในบทละคร จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับคัมภีร์ใบเบิลทั้งสิ้น คือการสร้างโลก (Creation) การตกต่ำของมนุษย์ (Fall) และการพิพากษาครั้งสุดท้าย (Last Judgement)

สมาคมการค้า จะได้รับมอบหมายให้จัดแสดงละครสมาคมละ 1 เรื่อง โดยใช้นักแสดง สมัครเล่น แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน แต่มีเครื่องแต่งกายเฉพาะสำหรับพวกภูต ผีปีศาจ หรือตัวละครที่เป็นคนต่างชาติต่างภาษา ในละครบางเรื่องดนตรีอาจมีบทบาทสำคัญ แต่ในบางเรื่องดนตรีอาจจะใช้สลับฉากเท่านั้น

ละครจะแสดงบนรถเลื่อน ที่เรียกว่า แพเจินท์ แวกอน (Pageant Wagon) ซึ่งจะเคลื่อนที่ ไปตามถนนสายต่าง ๆ และหยุดแสดงเป็นจุด ๆ เช่น ตามวัด หรือมีการกำหนดโดยกรรมการ เมืองว่าจะให้หยุดแสดงที่ใด ประชาชนจะหยุดรออยู่ตามจุดต่าง ๆ และรถเลื่อนจะนำละครมา แสดงให้ชมเองในลักษณะคล้ายขบวนพาเหรด และการแสดงมหรสพพร้อมกัน

บทละคร มิสตรี เพลย์ นี้ จะแบ่งออกเป็น ไซเคิล (cycle) ต่างๆ 4 ไซเคิล คือ ยอร์ค (York) ซึ่งมีบทละคร 48 เรื่อง เซสเตอร์ (Chester) ซึ่งมีบทละคร 24 เรื่อง เวคฟิลด์ (Wakefield) ซึ่งมีบทละคร 34 เรื่อง และ โคเว็นทรี (Coventry) ซึ่งมีบทละคร 42 เรื่อง จึงสามารถเรียกได้ อีกชื่อหนึ่งว่า ไซเคิล เพลย์ (Cycle Play)

- 2. มิราเคิล เพลย์ (Miracle Play) เป็นเรื่องราวบระวัติชีวิต และผลงานของนักบุญ ต่าง ๆ ในศาสนาคริสต์ โดยอาจจะเป็นเรื่องที่แต่งเติมขึ้นเป็นส่วนใหญ่ เพื่อมุ่งหวังจะแสดง อำนาจปาฏิหาริย์ของพระผู้เป็นเจ้าในกิจการของมนุษย์ ผู้เลื่อมใสศรัทธานักบุญองค์ใดก็จะ จัดแสดงละคร ในวันฉลองนักบุญองค์นั้นเพื่อเป็นการเฉลิมเกียรติ ละครประเภทนี้ แม้จะมิได้ รับการพัฒนาเท่ากับละครประเภทแรก แต่ก็เป็นส่วนสำคัญของละครยุคนี้
- 3. มอราลิตี เพลย์ (Morality Play) เป็นละครที่รุ่งเรื่องมากในช่วงปี ค.ศ. 1400-1550 เป็นละครสั่งสอนศีลธรรมจรรยา โดยการเปรียบเทียบนามธรรมกับรูปธรรม โดยสมมติให้ นามธรรมต่าง ๆ เช่น ความดี ความชั่ว ความโลภ เป็นคนและแสดงเป็นตัวละครในเรื่อง

ตัวอย่างละครประเภทนี้ เช่น เรื่อง EVERYMAN MANKIND PRIDE OF LIFE และ THE CASTLE OF PERSEVERANCE

ละครเรื่อง EVERYMAN เป็นละครที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับการ เตรียมตัวตายของตัวละครเอกชื่อ Everyman (ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบหมายถึงมนุษย์ทุกคน) เขาเสาะแสวงหาเพื่อนเพื่อร่วมเดินทางไปด้วย เช่น Knowledge (ความรู้) Beauty (ความงาม) Strength (ความแข็งแรง) Kindred (ญาติพี่น้อง) ปรากฏว่าไม่มีใครร่วมเดินทางไปกับเขาเลย จนกระทั่ง Good Deeds (กุณงามความดี) ตกลงติดตามเขาไปด้วย ละครเรื่องนี้มีเนื้อเรื่องกินใจ มาก เพราะมนุษย์ทุกคนต้องตาย และจะต้องไปคนเดียว เมื่อตายแล้วมนุษย์ไม่สามารถนำ อะไรติดตัวไปได้เลย นอกจากคุณงามความดีที่ได้ทำไว้เมื่อยังมีชีวิตอยู่

การแสดงประเภทอื่น ๆ นอกจากละครศาสนาแล้ว ยังมีละครที่ไม่เกี่ยวกับคาสนาอีก 3 ประเภท คือ

- 1. โฟล์ค เพลย์ (folk play) เป็นเรื่องราวของการผจญภัย ของวีรบุรุษยอดนิยม (popular hero) เช่น โรบิน อูด (Robin Hood) หรือ นักบุญ จอร์จ (St. George) มักจะเป็นเรื่อง เกี่ยวกับการต่อสู้ ฟันดาบ เต้นระบำ ความตาย และการเกิดใหม่ นักแลดงจะเป็นนักแสดง สมัครเล่น ซึ่งเดินทางจากบ้านหนึ่งไปยังอีกบ้านหนึ่ง เพื่อเปิดการแสดง โดยมากมักจะแสดง ในช่วงเทศกาลคริสต์มาส ละครประเภทนี้มีอิทธิพลน้อยมากต่อละครในยุกต่อ ๆ มา
- 2. ฟาร์ส (farce) เป็นรูปแบบการแสดงที่สำคัญและน่าลนใจ โดยเริ่มต้นขึ้นใน ประเทศฝรั่งเศสก่อน และอังกฤษจึงรับถ่ายทอดมาโดยมีผู้สนับสนุนคนสำคัญ คือ จอห์น เฮย์วูด (John Heywood) (1495-1580) เป็นเรื่องราวที่ไม่เกี่ยวกับศาสนา หรือการสั่งสอนคืลธรรม จรรยา แต่เป็นการล้อเลียนความชั่วร้ายของมนุษย์โดยมองดูอย่างตลกขบขัน เช่น การใช้ ไหวพริบ ความฉลาดหลักแหลมในการคดโกง หรือหลอกลวงผู้อื่น เป็นต้น
- 3. เซคูลาร์ อินเทอร์ลูด (secular interlude) เป็นเรื่องราวที่อาจจริงจังหรือตลกขบขัน แต่ไม่เกี่ยวกับศาสนา เริ่มมีขึ้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 15 แสดงโดยคณะละครเร่ หรือคณะ ละครที่รับจ้างจากพวกขุนนาง ที่เรียกว่า อินเทอร์ลูด (การแสดงสลับฉาก) เพราะเป็นการ แสดงแทรก เป็นส่วนหนึ่งของการเฉลิมฉลอง หรืองานเลี้ยง

ความเสื้อมของละครยุคกลาง

มีบัจจัยหลายประการที่ทำให้ละครยุคกลางเสื่อมลง ซึ่งอาจจะสรุปได้ดังนี้.-

- 1. การศึกษาศิลปวิทยาการกรีก และโรมัน ที่เรียกว่า เรอแนสซอง (Renaissance) ในช่วงปี ค.ศ. 1400-1600 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของละคร ซึ่งแต่เดิมเป็นเรื่อง ในคัมภีร์ไบเบิล จึงมีลักษณะเหมือนกันในประเทศต่าง ๆ ทั่วทวีปยุโรป อังกฤษเริ่มหันมา สนใจละครที่มีลักษณะเฉพาะประจำชาติจึงทำให้ละครเปลี่ยนรูปแบบไป ทั้งในด้านโครงเรื่อง และวิธีการแสดง
- 2. โครงสร้างของสังคมเริ่มเปลี่ยนไป ระบบศักดินาเสื่อมลง จึงขาดการรวมตัวเพื่อ ก่อตั้งสมาคมต่าง ๆ และร่วมทำกิจกรรม เช่น การจัดแสดง มิสตรี เพลย์
- 3. อังกฤษ ประกาศแยกตัวจากศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาธอลิค และได้จัดตั้งศาสนา คริสต์ นิกายเชิร์ช ออฟ อิงแลนด์ (Church of England) ขึ้น ในปี ค.ศ. 1563 การแสดง มิสตรี เพลย์ จึงถูกเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากไม่ต้องการแสดงเกี่ยวกับศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาธอลิค แต่กระนั้นก็ยังมีการฝ่าฝืน จนเมื่อพระนางอลิซเบธที่ 1 (Elizabeth I) ขึ้นครองราชย์ ในปี ค.ศ. 1558 จึงประกาศห้ามการแสดงละครทางศาสนา

กิจกรรม

- 1. ให้นักศึกษาอ่านคัมภีร์ไบเบิล หรือศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนาคริสต์ นิกายโรมัน-คาธอลิค จากแหล่งอื่น เพื่อสามารถเข้าใจเรื่อง การสร้างโลก (Creation), การตกต่ำของ มนุษย์ (Fall) และการพิพากษาครั้งสุดท้าย (Last Judgement)
- 2. ให้นักศึกษาไปชมโบสถ์ในศาสนาคริสต์ เพื่อสามารถมีจินตนาการ เรื่องพื้นที่ที่ใช้แสดง ละครในโบสถ์ยุคกลาง
- 3. ให้นักศึกษาอ่านหนังสือประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับยุคกลางในด้าน การเมือง เศรษฐกิจ และ สังคม เพื่อสามารถเข้าใจการปกครองระบอบศักดินา (Feudalism) และบทบาทของศาสนา ขุนนาง และพ่อค้า
- 4. ให้นักศึกษาหาดูรูป รถเลื่อน ที่ใช้แสดงละคร มิสตรี เพลย์ ในยุคกลาง จากหนังสือเกี่ยว กับประวัติการละคร

ตัวอย่างบทละคร เรื่อง THE FLOOD จาก York Cycle

NOAH: That Lord that lives ay	-lasting life,				
I lof thee ever with heart and	hand,				
That me would rule by reason	n rife,	•		*	
Six hundred years to live in la	and.				
Three seemly sons and a wor	thy wife				5
I have ever at my steven to st	and;				
But now my cares are keen a	s knife,				
Because I ken what is coman	d.			· • .	
There comes to ilk country,					
Yea, cares both keen and col	d.	•			10
For God has warned me					
This world wasted shall be,				*	
And certes the sooth I see,				•	
As forefathers have told.		· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	•	•	
My father Lamech who, like	s to neven,				15
Here in this world thus long	gan lend,				
Seven hundred years, seventy	and seven,				
In such a space his time he s	pend.				
He prayed to God with stabl	e steven				
That he to him a son should	send,				20
And at the last there came fr	om heaven	•			
Such hetting that him mickle	amend,	:			
And made him grub and gra	ve				
As ordained fast before,		. 4			
For he a son should have,					25
As he gan after crave;					
And as God vouchsave					
In world then was I born.		:			
		· ·			

1 ay-lasting everlasting 2 lof praise 3-4 Who, according to abundant reason, ordains that I should live on earth for six hundred years 61 have perpetually at my command 7 keen sharp 8 ken know comand to come 9 ilk every 13 And I perceive the truth indeed 15 likes...neven it is suitable to mention 16 thus...lend lived this long 18 spend spent 19 stable steven steady voice 22 Words of promise that were greatly to improve his lot 23 grub dig grave delve 24 fast firmly before beforehand 26 What he longed for 27 vouchsave condescended

When I was born Noah named he me,	
And said these words with mickle win:	30
Lo, he said, 'this ilk is he	
That shall be comfort to mankind.'	•
Sirs, by this well wit may ye,	•
My father knew both more and min	
By certain signs he could well see,	35
That all this world should sink for sin;	
How God should vengeance take,	
As now is seen certain,	
And end of mankind make,	
That sin would not forsake;	40
And how that it should slake,	,
And a world wax again	
•	
I would God it wasted were,	x
So that I should not tent there till	
My seemly sons and daughters dear,	45
Take ye intent unto my skill.	
1 SON: Father, we are all ready here,	
Your bidding bainly to fulfil.	
NOAH: Go call your mother, and come near,	
And speed us fast that we not spill.	50
1 SON: Father, we shall not fine	,
Till your bidding be done.	
NOAH : All that lives under line	
Shall, son, sooner pass to pine.	
1 SON: Where are ye, mother mine?	55
Come to my father soon.	

30 mickle win great joy 31 ilk same 33 Sirs, by this you may well understand 34 min less 41 slake end 42 wax grow 44 So that I would not have to attend to it 46 Pay attention to my purpose 48 bainly readily 49 near back 50 Let us hurry up so that we are not destroyed 51 fine pause 53 lives under line lives 54 sooner in a short time pine torment 56 soon at once

34 EN 256

WIFE: What says thou, son?	
1 SON: Mother, certain	
My father thinks to flit full far.	
He bids you hasten with all your main	
Unto him that nothing you mar.	60
WIFE: Yah, good son, hie thee fast again	
And tell him I will come no nar.	
1 SON: Dame, I would do your bidding fain,	
But you bus wend, else be it war.	
WIFE: War? That would I wit.	65
We bourd all wrong, I ween.	00
1 SON: Mother, I say you yet,	
My father is bound to flit.	
WIFE: Now certes, I shall not sit	
Ere I see what he mean.	70
Lie i see what he mean.	
	· ·
1 SON: Father, I have done now as ye command,	• *
1 SON: Father, I have done now as ye command, My mother comes to you this day.	
My mother comes to you this day.	
My mother comes to you this day. NOAH: She is welcome, I well warrand;	
My mother comes to you this day. NOAH: She is welcome, I well warrand; This world shall soon be wasted away.	75
My mother comes to you this day. NOAH: She is welcome, I well warrand; This world shall soon be wasted away. WIFE: Where art thou Noah?	75
My mother comes to you this day. NOAH: She is welcome, I well warrand; This world shall soon be wasted away. WIFE: Where art thou Noah? NOAH: Lo, here at hand	75
My mother comes to you this day. NOAH: She is welcome, I well warrand; This world shall soon be wasted away. WIFE: Where art thou Noah? NOAH: Lo, here at hand Come hither fast, dame, I thee pray.	75
My mother comes to you this day. NOAH: She is welcome, I well warrand; This world shall soon be wasted away. WIFE: Where art thou Noah? NOAH: Lo, here at hand Come hither fast, dame, I thee pray. WIFE: Trows thou that I will leave the hard land	75
My mother comes to you this day. NOAH: She is welcome, I well warrand; This world shall soon be wasted away. WIFE: Where art thou Noah? NOAH: Lo, here at hand Come hither fast, dame, I thee pray. WIFE: Trows thou that I will leave the hard land And turn up here on tor deray?	75 80
My mother comes to you this day. NOAH: She is welcome, I well warrand; This world shall soon be wasted away. WIFE: Where art thou Noah? NOAH: Lo, here at hand Come hither fast, dame, I thee pray. WIFE: Trows thou that I will leave the hard land And turn up here on tor deray? Nay, Noah, I am not boun	
My mother comes to you this day. NOAH: She is welcome, I well warrand; This world shall soon be wasted away. WIFE: Where art thou Noah? NOAH: Lo, here at hand Come hither fast, dame, I thee pray. WIFE: Trows thou that I will leave the hard land And turn up here on tor deray? Nay, Noah, I am not boun To fond now over these fells.	
My mother comes to you this day. NOAH: She is welcome, I well warrand; This world shall soon be wasted away. WIFE: Where art thou Noah? NOAH: Lo, here at hand Come hither fast, dame, I thee pray. WIFE: Trows thou that I will leave the hard land And turn up here on tor deray? Nay, Noah, I am not boun To fond now over these fells. Do bairns, go we and truss to town.	
My mother comes to you this day. NOAH: She is welcome, I well warrand; This world shall soon be wasted away. WIFE: Where art thou Noah? NOAH: Lo, here at hand Come hither fast, dame, I thee pray. WIFE: Trows thou that I will leave the hard land And turn up here on tor deray? Nay, Noah, I am not boun To fond now over these fells. Do bairns, go we and truss to town. NOAH: Nay, certes, soothly then mun ye drown.	

58 flit...far remove far away 59 main strength 60 so that nothing harms you or so that you do not spoil anything 61 hie...again go quickly back again 62 nar nearer 63 fain gladly 64 But you ought to go or else things will be worse 65-6 Worse? I should like to see that. I believe we are barking up the wrong tree 68 is...flit is sure to be on the move 69-70 Now, indeed, I shall not rest until I find out what he means (by this) 73 warrand affirm 77-8 Do you believe that I will leave dry land and get up here in such complete confusion? 79 boun prepared 80 To set out now over these hills 81 Do come on bairns children truss depart 82 certes indeed soothly truly mun must 83-4 In faith, you might

35

NOAH: Dame, forty days are near-hand past

And gone since it began to rain,

On life shall no man longer last

But we alone, is not to lain.

WIFE: Now, Noah, in faith thou fons full fast,

This fare will no longer frayne;

90

85

Thou art near wood, I am aghast,

Farewell, I will go home again

NOAH: Oh, woman, art thou wood?

of my works thou nought wot;

All that has bone or blood

Shall be over flowed with flood.

95

WIFE: In faith, thou were as good.

. To let me go my gate.

We! Out! Harrow!

NOAH: What now, what cheer?

WIFE: I will no nar for no-kins need

100

NOAH: Help, my sons, to hold her here,

For to her harms she takes no hee.

2 SON: Be merry mother, and mend you cheer;

This world be drowned, without dread.

WIFE: Alas, that I this lore should lere.

105

NOAH: Thou spills us all, ill might thou speed.

3 SON: Dear mother, won with us,

There shall nothing you grieve.

WIFE: Nay, needlings home me bus,

as well come down and do something worthwhile 85 near-hand nearly 88 is...lain it is not to be concealed 89 thou...fast you are acting extremely foolishly 90 fare matter fayne enquire into

91 wood mad I...aghast I fear 94 you understand nothing 97-8 In faith, you may as well let me go my way 99 We! Out! Harrow! conventional exclamation of distress what cheer! What's the matter? 100 for...need on any account 102 For she does not seem to care about the peril she is in 103 mend...cheer cheer up 104 without dread undoubtedly 105 Alas that I should learn this information 106 A curse on you, you'll be the death of us all 107 won stay 109-10 No, I have

For I have tools to truss.				110
NOAH: Woman, why does thou thus?				
To make us more mischif?				
	•			
WIFE: Noah, thou might have let me wit.				,
Early and late thou went thereout,				•
And ay at home thou let me sit			•	115
To look that nowhere were well about.				
NOAH: Dame, thou hold me excused of it,	•			
It was God's will without doubt.				
WIFE: What, weens thous so for to go quit?				
Nay, by my troth, thou gets a clout.				120
NOAH: I pray thee dame, be still.				
Thus God would have it wrought.				
WIFE: Thou should have wit my will,				
If I would assent there till,				
And Noah, for that same skill,				125
This bargain shall be bought.				
Now at first I find and feel				
Where thou hast to the forest sought,				
Thou should have told me for our sele				
When we were to such bargain brought.				130
NOAH: Now dame, thou tharf not dread a deal,	•	*		
For to account it cost thee nought.				
A hundred winters, I wot well,				
Are went since I this work had wrought.				
And when I made ending,				135

to go home because I have untensils to gather together 111-12 Woman, why are you behaving like this? To do us more harm? 113 wit know 116 To make sure that everything was all right nowhere (i.i. wasting time) 119 What, do you believe that you will get away with that? 120 clout blow

123 wit found out 124 theretill to it 125 skill cause 126 you will pay the penalty for these goings-on 127 at first for the first time feel perceive 128 Why you have resorted to the forest 129 sele well-being 130 bargain undertaking 131 tharf...deal you need have no fear 132 For in financial terms it cost you nothing. 134 Have passed since I began to

God gave me measure fair	
Of every-ilka thing;	
He bad that I should bring	
Of beasts and fowls young,	
Of ilka kind a pair.	140
WIFE: Nowe certes, and we should scape from scathe	
And so be saved as ye say here,	
My co-mothers and my cousins both,	
Them would I went with us in fere.	
NOAH: To wend in the water it were wothe,	145
I look in and look without were.	
WIFE: Alas, my life me is full loath;	
I live over-long this lore to lere.	
1 DAUGHTER: Dear mother, mend your mood,	
For we shall wend you with.	150
WIFE: My friends that I from yode	
Are over flowed with flood.	
2 DAUGHTER: Now thank we God all good	
That us has granted grith.	
3 DAUGHTER: Mother, of this work now would ye not ween,	155
That all should worth to waters wan.	
2 SON: Father, what may this marvel mean?	
Whereto made God middle-earth and man?	
1 DAUGHTER: So selcouth sight was never none seen,	
Since first that God this world began.	160
NOAH: Wend and spear your doors bedene,	

perform this task. 136 measure fair clear indication 137 Of every single thing 141 if we are to escape harm 143-4 I should like both my gossips and my relatives to accompany us 145 wend go wothe dangerous 146 Come in without more ado 147-8 Alas my life is very burdensome to me, I have lived too long to receive this new 151 yode went 154 grith protection 155 ween believe 156 That all should be covered in dark water 158 Whereto To what end 159 selcouth remarkable 161 Go and shut your doors immediately 162 can know to be born into these

38

For better counsel none I can.

This sorrow is sent for sin,	
Therefore to God we pray	
That he our bale would blin.	165
3 SON: The king of all mankind	
Out of this woe us win,	
As thou art Lord, that may.	
1 SON : Yea, lord, as thou let us be born	
In this great bale, some boot us bid.	170
NOAH: My sons, see ye midday and morn	
To these cattle take good heed;	
Keep them well with hay and corn;	
And women, fang these fowls and feed,	
So that they be not lightly lorn	175
As long as we this life shall lead.	
2 SON: Father, we are full fain	
Your bidding to fulfil.	
Nine months passed are plain	
Since we were put to pain.	180
3 SON: He that is most of main	
May mend it when he will.	
NOAH: Oh bairns, it wases clear about,	
That may ye see there where ye sit.	
1 SON: Ay, lief father, look ye thereout,	185
If that the water wane aught yet.	
NOAH: That shall I do without doubt,	
Thereby the waning may we wit.	
Ah, Lord, to thee I lof and lout,	
The cateracts I trow be knit.	190
Behold, my sons all three,	
The clouds are waxed clear.	
2 SON: Ah, Lord of mercy free,	
Ay lofed might thou be.	
NOAH: I shall assay the sea,	195
How deep that it is here.	
troubled circumstances, give us some help 171 see make sure 174 look after and feed these birds 175 lightly lorn	-
carelessly lost 179 plain fully 180 subjected to torment 183 waxes grows 185 lief dear 186 begins to subside yet 189 lof offer praises lout bow 190 I believe the flood-gate heaven are shut 193 free gracious 194 Ay lofed Eternally praised 195-6 I shall sound the sea (to discover) how dee	es of pit

39

WIFE: Loved be that Lord that gives all grace, That kindly thus our care would keel. NOAH: I shall cast lead and look the space, How deep the water is ilka deal. 200 Fifteen cubits of height it has Over ilka hill fully to feal; But be well comforted in this case, It is waning, this wot I well. Therefore a fowl of flight 205 Full soon shall I forth send, To seek if he have sight, Some land upon to light; Then may we wit full right When our mourning shall mend. 210 Of all the fowls that men may find The raven is wight, and wise is he. Thou art full crabbed and all thy kind, Wend forth thy course I command thee, And warily wit, and hither thee wind 215 If thou find either land or tree. Nine months here have we been pined, But when God will, better must be. 1 DAUGHTER: That Lord that lends us life To lere his laws in land. 220 He make both man and wife, He help to stint our strife. 3 DAUGHTER: Our cares are keen as knife. God grant us good tidand. 225 1 SON: Father, this fowl is forth full long;

is here 198 Who graciously relieves our troubles thus 199 I shall put down a plumb and look for a while 200 ilka deal everywhere 202 feal cover 208 Of some land to alight on 210 plight shall be amended 212 wight bold 213 crabbed perverse 214 Wend...course Go your way 215 Cautiously explore, and come back here 219 lends gives 220 To obey all his laws 222 May he help to bring our troubles to an end 223 keen sharp 224 tidand news 225 forth away 226 lend stays 227 To find and partake of his food there 229 if he has gone away in this manner

4 0 EN 256

Upon some land I trow he lend. His food there for to find and fang-That makes him be a failing friend. NOAH: Now son, and if he so forth gang. 230 Since he for all our wealth gan wend, Then be he for his works wrong Evermore waried without end. And certes for to see When our sorrow shall cease. Another fowl full free 235 Our messenger shall be: Thou dove, I command thee Our comfort to increase. A faithful fowl to send art thou 240 Of all within these wones wide ; Wend forth I pray thee, for our prow, And sadly seek on ilka side If the floods be falling now, That thou on the earth may bield and bide. 245 Bring us some tokening that we may trow What tidings shall of us betide. 2 DAUGHTER: Good Lord, on us thou look, And cease our sorrow sere. Since will all sin forsook 250 And to thy lore us took. 3 DAUGHTER: A twelve-month but twelve week Have we been hovering here. NOAH: Now bairns, we may be blithe and glad And lof our Loard of heavens king; 255 My bird has done as I him bad, An olive branch I see him bring. Blessed be thou fowl, that never was fade. That in thy force makes no failing; 230 Since he went for the good of all of us 232 waried accursed 238 To improve our circumstances 240 Above all within this whole place 241 prow good 242 sadly earnestly 244 So that you may remain and stay on the earth

EN 256

250 And respected your teaching 252 hovering waiting 257 fade untrustworthy 258 Who in your strength has no failing

245 tokening sign trow know 246 What will become of us 248 sere diverse

More joy in heart never ere I had,	
We mun be saved, now may we sing.	260
Come hither, my sons, in hie,	
Our woe away is went,	
I see here certainly	
The hills of Armenie.	
1 SON: Lofed be that Lord forthy	265
That us our lives has lent.	
Then Noah and his sons should sing.	
WIFE: From wreaks now we may win	
Out of this woe that we in were;	
But Noah, where are now all our kin	
And company we knew before?	270
NOAH: Dame, all are drowned, let be thy din.	
And soon they bought their sins sore.	
Good living let us begin,	
So that we grieve our God no more;	
. He was grieved in degree	275
And greatly moved in mind	
For sin, as men may see:	
Dum dixit 'Penitet me'	
Full sore forthinking was he	
That ever he made mankind.	280
	200

That makes us now to toll and truss; But sons, he said-I wot well when-'Arcum ponam in nubibus' He set his bow clearly to ken

261 in hie quickly 264 Armenie Armenia 265-6 Therefore praised be that Lord who has granted us our lives 267-8 Now may we escape from vengeances and from the tribulations that we were in 271 be quiet 272 Straight away they paid severely for their sins 275 in degree duly 276 moved in mind troubled 278 'When he said. "I repent me" (Genesis 6:7 'for it repenteth me that I have made them').

279 He was very deeply sorry 281 That makes us now heave and haul 283 Genesis 9:13 'I do set my bow in the clouds'. 284 ken make known 287-8 That when this world thus ended, he would never again destroy it with water

42

As tokening between him and us,		285
In knowledge to all Christian men	•	
That from this world were fined thus,		•
With water would he never waste it then.		
Thus has God most of might		
Set his sign full clear	•	290
Up in the air of height;		•
The rainbow it is right,		
As men may see in sight		
In seasons of the year.		
		205
2 SON: Sir, now since. God our sovereign sire		. 295
Has set his sign thus in certain.		
Then may we wit this world's empire		
Shall evermore last, is not to lain.	·	
NOAH: Nay son, that shall we not desire,		
For and we do we work in vain;		300
For it shall once be wasted with fire,		
And never worth to world again.		
WIFE: Ah sir our hearts are sore		•
For these saws that ve say here	•	
That mischief must be more.	,	305
NOAH: Be not afraid therefore,		
Ye shall not live then	•	
By many hundred year.		
1 SON: Father, how shall this life be led		
Since none are in this world but we?		310

291 of height on high 297-8 Then may we know that this world's domain shall last for ever, and that should not be concealed 300 For if we do, we labour under a misapprehension 301 once one day 302 And never become the world again 304 saws words 306 therefore of that 307 You shall not live that long

NOAH: Sons, with your wives ye shall be stead,

And multiply your seed shall ye.

Your bairns shall ilk one other wed

And worship God in good degree;

Beasts and fowls shall forth be bred,

315

And so a world begin to be.

Now travail shall ye taste

To win you bread and wine,

For all this world is waste;

These beasts must be unbraced,

320

And wend we hence in haste,

In God's blessing and mine.

44

³¹¹ stead settled 312 seed offspring 313 ilk one other each one one of the others' 317 Now you will know hard work 320 unbraced set free

แนวการวิจารณ์บทละครเรื่อง THE FLOOD

โครงเรื่อง THE FLOOD เป็นเรื่องราวในคัมภีร์ไบเบิล เกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงพิโรธมนุษย์ ซึ่งพากันทำบาปและละเลยการบูชาพระองค์ จึงทรงบันดาลให้ฝนตกใหญ่สี่สิบวันสี่สิบคืน เกิดน้ำท่วมโลก แต่พระองค์ทรงเห็นว่า โนอาห์ (Noah) เป็นผู้เคร่งศาสนาและเชื่อมั่นในพระองค์ จึงทรงสั่งให้ โนอาห์ สร้างเรือลำใหญ่ (ark) และนำครอบครัวตลอดจนสัตว์นานาชนิด ชนิดละ 1 คู่ ลงไปอยู่ในเรือ เพื่อจะได้ปลอดภัยจากน้ำท่วมโลก

แก่นเรื่อง เป็นละครศาสนา จุดมุ่งหมาย เพื่อแสดงเรื่องราวในคัมภีร์ใบเบิล

ตัวละครเอก เนื่องจากเป็นละครศาสนา แรงจูงใจที่ก่อให้เกิดการกระทำของ โนอาห์ ก็ คือ กำสั่งของพระผู้เป็นเจ้า โนอาห์ ตัวละครเอกทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า โนอาห์ เป็นคนแก่ อ่อนแอและค่อนข้างกลัวภรรยา แม้เขาจะแคลงใจในความสามารถของตนเอง แต่ เขาก็เชื่อมั่นในพระเจ้ามาก และแม้ โนอาห์ จะไม่ใช่วีรบุรุษที่สมบูรณ์เพียบพร้อม แต่ก็เป็น ตัวละครที่ผู้ชมสามารถเข้าถึงได้ การที่ โนอาห์ กลัวภรรยาและมีเรื่องทะเลาะกันอยู่เนือง ๆ นั้นเป็นเรื่องเล่าต่อ ๆ กันมาในยุคกลาง มิได้มีบันทึกไว้ในคัมภีร์ไบเบิล

ภรรยาของ โนอาห์ เป็นคนที่เอาแต่ใจตัวเอง คื้อรั้น และชอบข่มขู่สามี ชอบโวยวาย และชอบลงไม้ลงมือกับสามี เป็นเรื่องขำขันที่แทรกอยู่ในบทละคร เป็นที่ชื่นชอบของผู้ชม ทำ ให้ละครมีชีวิตชีวาสนุกสนานขึ้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้:-

1. ภรรยา โนอาห์ ต่อว่า โนอาห์ ว่าการขึ้นมาอยู่บนเรือเป็นการกระทำโง่ ๆ นางคิด ว่า โนอาห์ คงเสียสติ (บรรทัดที่ 89-92)

WIFE: Now, Noah in faith thou fons full fast,

This fare will no longer frayne
Thou art near wood, I am aghast,
Farewell, I will go home again.

2. เมื่อทะเลาะกัน และหมดทางโต้แย้ง นางขู่จะตีโนอาห์ (บรรทัดที่ 119-120)

WIFE: What, ween thou so far to go quit?

Nay, by my troth, thou get a clout

3. แม้จะดื้อรั้น แต่นางก็เป็นคนใจอ่อนขี้สงสาร ต้องการให้ญาติพี่น้องและเพื่อน ๆ ขึ้นเรือไปด้วุย เพื่อจะได้รอดตาย ซึ่งเมื่อนางรำพันว่า เพื่อน ๆ คงจมน้ำตายหมดแล้ว ทำให้ผู้ชม เกิดความสงสาร (บรรทัดที่ 151-1 52)

WIFE: My friends that I from yode

Are over Flowed with flood.

การใช้ภาษาเขียนเป็นร้อยกรอง 1 บท มี 14 บรรทัด การส่งสัมผัส บรรทัดที่ 1 ส่ง สัมผัสให้ บรรทัดที่ 3, 5, 7 บรรทัดที่ 2 ส่งสัมผัสให้บรรทัดที่ 4, 6, 8 บรรทัดที่ 9 ส่งสัมผัส ให้บรรทัดที่ 11, 12, 13 และบรรทัดที่ 10 ส่งสัมผัสให้บรรทัดที่ 14(a b a b a b a b cd ccc d) ภาษาที่ใช้ที่จริงแล้วไม่สลับซับซ้อน แต่เข้าใจยากเพราะเป็นภาษาเก่า ควรดูคำอธิบายท้าย หน้าประกอบ

ในบทเจรจา มีการเปรียบเทียบโดยใช้สัญลักษณ์แฝงอยู่ด้วย ตัวอย่างเช่น:-

1. เรือของ โนอาห์ เปรียบเหมือนศาสนา การที่ภรรยาของโนอาห์ปฏิเสธไม่ยอมขึ้น เรือนั้นเปรียบเหมือนกับคนบาป ที่ไม่ยอมหันเข้าหาศาสนาแม้ความตายจะอยู่ตรงหน้าก็ยังไม่ ตระหนักว่าศาสนาเป็นเครื่องช่วยให้รอดพ้น นางบอก โนอาห์ ว่านางจะไม่ยอมทิ้งพื้นดิ่นขึ้นไป อยู่บนเรือ ซึ่งมีแต่ความสับสนวุ่นวาย (บรรทัดที่ 77-78)

WIFE: Trows thou that I will leave the hard land And turn up here on tor deray?

2. เมื่อฝนหยุดตกแล้ว โนอาห์ ส่งนกกา (raven) ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของลางร้าย และ ความไม่สมเหตุสมผล ออกไปหาพื้นดินที่น้ำไม่ท่วมและให้กลับมาแจ้งข่าว แต่นกกาไม่กลับ โนอาห์ จึงส่งนกเขา (dove) ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของสันติภาพ และความว่านอนสอนง่าย ซึ่ง นกเขาบินกลับมาพร้อมกับคาบช่อมะกอกซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของสันติภาพมาด้วย (บรรทัดที่ 255-256)

NOAH: My bird has done as I him bad, An olive branch I see him bring

เพลง มีบทเพลงสรรเสริญพระเจ้า ที่ขับร้องโดย โนอาห์ และลูกๆเมื่อนกเขาบินกลับมา และทุกคนรู้ว่าพบแผ่นดินแล้ว (ต่อจากบรรทัดที่ 266)

แบบแผนและวิธีการแสดง ละครเรื่อง THE FLOOD นี้จัดแสดงโดยกลุ่มชาวประมงและนัก เดินเรือ เป็นละครใน ยอร์ค ไซเคิล (York Cycle) คือ จัดแสดงที่เมืองยอร์ค ซึ่งเป็นเมืองที่ชาว เมืองประกอบอาชีพประมงมาก

วิธีการจัดแสดงละคร มิสตรี เพลย์ นี้ เป็นที่ถกเถียงกันมาก เพราะไม่มีรูปรถเลื่อน ที่ใช้เป็นเวทีแสดงหลงเหลืออยู่เพียงพอที่จะยืนยันได้ จึงมีการคาดคะเนกันไปต่าง ๆ นานา โดย อาศัยหลักฐานจากบันทึกที่มีหลงเหลืออยู่

การมีเรือลำใหญ่ประกอบในฉาก ย่อมไม่สะดวกที่จะแสดงบนเวทีล้อเลื่อน ดังนั้น จึง อาจเป็นไปได้ว่า ละครเรื่องนี้จัดแสดงในโรงละครกลางแจ้ง รูปทรงกลมที่มีอัฒจันทร์ล้อมรอบ และใช้เรือลำใหญ่ประกอบฉาก

ไม่มีการกำหนดการเคลื่อนไหวของตัวละครไว้ในบทละคร ดังนั้นจึงไม่อาจทราบได้ ว่า ตัวละครเคลื่อนไหวอย่างไรบ้างในฉากหรือเวทีแบบใด

กิจกรรม

- 1. ให้นักศึกษา อ่านบทละคร มิสตรี เพลย์ เรื่อง น้ำท่วมโลก ในไซเคิลอื่น ๆ อีก เช่น เชสเตอร์ ไซเคิล (Chester Cycle) เป็นต้น
- 2. ให้นักศึกษา ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับ น้ำท่วมโลก ในศาสนาคริสต์ จากคัมภีร์ไบเบิล
- 3. ให้นักศึกษา จินตนาการเรื่องการจัดแสดงละคร เรื่อง THE FLOOD

บทสรุป

ยุคกลางเป็นยุคที่ศาสนาคริสต์มีอิทธิพลต่อการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ในประเทศ อังกฤษอย่างมาก ตั้งแต่ศตวรรษที่ 6 ศาสนาคริสต์ต่อต้านการแสดงละคร แต่แล้วในศตวรรษ ที่ 10 ละครก็ถูกนำมาแสดงประกอบในพิธีทางศาสนา และวิวัฒนาการเรื่อยมา จนจัดแสดง เป็นเอกเทศซึ่งเรียกว่า มิสตรี เพลย์ นอกจากนี้ยังมีละคร มิราเคิล เพลย์ และ มอราลิตี เพลย์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบอื่น ๆ อีก 3 ประเภท ต่อมาภายหลังเมื่อได้รับอิทธิพลจากการฟื้นฟู ศิลปวิทยาการกรีกโรมัน ประกอบกับความเสื่อมของระบอบศักดินา และการประกาศตั้ง ศาสนาคริสต์ นิกาย เซิร์ช ออฟ อิงแลนด์ ทำให้ละครเกี่ยวกับศาสนาคริสต์ นิกาย โรมัน-คาธอลิค ถูกห้ามแสดงเป็นทางการในปี ค.ศ. 1558

แบบทดสอบ

- ละครยุคกลางแบ่งออกเป็นกี่ประเภท อธิบาย
 แนวตอบ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ มิสตรี เพลย์ มอราลิตี้ เพลย์ และมิราเคิล เพลย์
 อธิบายรายละเอียดเพิ่มเติม ดูจากหัวข้อละครเกี่ยวกับศาสนาและศีลธรรม
- 2. ละครยุคกลางมีกำเนิดมาจากอะไร?
 แนวตอบ เกิดจาก ศาสนาคริสต์ นำละครเข้ามาช่วยในการสอนศาสนา โดยใช้บาทหลวงแสดง
 เรื่องราวในคัมภีร์ไบเบิล เพื่อให้ประชาชนเข้าใจได้ง่ายขึ้น ต่อมาภายหลังได้รับความนิยมมาก
 ขึ้น จึงขยายออกมาแสดงนอกวัด เป็นเอกเทศ
- 3. จงอธิบายวิธีการแสดงละคร มิสตรี เพลย์ แนวตอบ สมาคมการค้าต่าง ๆ จะได้รับมอบหมายให้แสดงสมาคมละ 1 เรื่อง โดยใช้นักแสดง บนรถเลื่อน ซึ่งเคลื่อนที่ไปตามถนนสายต่าง ๆ อธิบายรายละเอียดเพิ่มเติม ดูจากหัวข้อละคร เกี่ยวกับศาสนาและศีลธรรม หัวข้อย่อยที่ 1
- การแสดงประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากละครมีอะไรบ้าง?
 แนวตอบ มี 3 ประเภท คือ โฟล์ค เพลย์ ฟาร์สและเซคูลาร์ อินเทอร์ลูค อธิบายรายละเอียด
 เพิ่มเติมดูจากหัวข้อการแสดงประเภทอื่น ๆ
- 5. จงบอกสาเหตุความเสื่อมของละครยุคกลาง แนวตอบ มีสาเหตุมาจาก การศึกษาศิลปวิทยาการ กรีกโรมัน ที่เรียกว่า เรอแนสซอง ความ เสื่อมของระบบศักดินา และการประกาศตั้งศาสนาคริสต์นิกาย เชิร์ช ออฟ อิงแลนด์ อธิบาย รายละเอียดเพิ่มเติมดูจากหัวข้อความเสื่อมของละครยุคกลาง
- 6. จงยกตัวอย่างจากละคร เรื่อง THE FLOOD ชี้ให้เห็นความขัดแย้งระหว่าง โนอาห์ กับ ภรรยา ซึ่งกลายเป็นตำนานเล่าขานกัน นอกเหนือจากเนื้อเรื่องที่บันทึกไว้ในคัมภีร์ไบเบิล แนวตอบ ตัวอย่างการขัดแย้ง ซึ่งแสดงออกมาให้เห็นอย่างชัดเจนระหว่าง โนอาห์ และภรรยา จากบทละคร ดังนี้:-
 - 1. บรรทัดที่ 77-78
 - บรรทัดที่ 89-92
 - บรรทัดที่ 110-111
 - บรรทัดที่ 119-120